

İnançtan daha iyi olan Tanrısal iman

(İbraniler 11:1-6)

Tanrı antlaşmasını yerine getirir. O kendisine inanan herkesi faydalandırmak için insanla antlaşma yaptı. Ve antlaşma yaptığı için sorumluluğunu taşımaktadır. İnsan ilk baştan Tanrı'yla yapmış olduğu antlaşmayı yerine getirebilen bir varlık olarak yaratıldı. Yani onda zihinsel güç ve irade vardır. İnsan iradesinden dolayı istediklerini seçerek yaşıyor. İradesinden dolayı düşünebiliyor, yargılayabiliyor, karar verebiliyor, düşüncesini gerçekleştirebiliyor. Burada önemli olan bir şey daha vardır. Bu imandır. İnsan iman olmadan hiç bir şey yapamaz.

İmanlı olsun imansız olsun bütün insanlar için iman gereklidir. İman derken daha detaylı olarak sağduyu, inanç ve Tanrısal iman olarak bölünebilir. Genel bilgi derken uzun zamandır biriktirilmiş, kimsenin kuşkulanamayacağı bilgi yada gerçektir. Mesela güneş doğudan doğar batıdan batar. Bunu herkes biliyor. Böyle iman yaşamımızda mutlaka gereklidir. İnanç derken gelecekteki ümit için hareket ederken temel oluyor, ve bu insanın yüreğinden kaynaklanan pozitif düşüncedir. İnanç insanı geliştirir. Mesela bir iş adam şirkete kurmuş iş başlamış ondan sonra 'Beş yıl sonra bende çok yüksek bir bina yapacağım' diye düşünmüş. Bu bir inançtır. Bazı hasta adam doktorun 'mutlaka iyileşeceksiniz' dememesine rağmen 'doktorun dediğine göre yaparsam iyileşeceğim belki!' diye inanıyor. Böylece inanç insanların çabalamasını kendisini denetlemesini sağlar. Sonuçta ümidi gerçekleşmezse de gelişme vardır. Ama problem şu ki inanç vaatsiz ve garantisizdir.

Üç türlü imandan en son olan ise Tanrısal iman'dır. Bu iman İsa Mesih'in dünyaya getirdiği imandır. İsa Mesih gelmeden önce dünyada iman yoktu. İsa bu dünyada yaşadığı süreçte sürekli bu imandan bahsediyordu. O "Diriliş ve yaşam Ben'im. Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?" (Yuhanna 11:25-26) diye söyledi, "Ben sana, İman edersen Tanrı'nın yüceliğini göreceksin demedim mi?" (Yuhanna 11:40) dedi, "Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız" (Yuhanna 12:36) diye her zaman imanı vurguluyordu. Her zaman imanı arıyordu. Mesela kanaması olan bir kadın İsa'nın giysisine bir dokunsa iyileşeceğine inandı. Ve İsa'nın arkasından yetişip giysisinin eteğine dokundu. İsa ise, kendisinden bir gücün akıp gittiğini hemen anladı. Kadını aradı. Korkmakta olan o kadına "Kızım, İmanın seni kurtardı. Esenlikle git." (Luka 8:48) dedi.

Yahudi liderler imanı vurgulayan İsa'dan nefret etti. O'nu suçlamaya çalıştı. İsa'nın komşuları da O'nu ihmal ederek şöyle dedi: "Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem değil mi? Yakup, Yusuf, Simun ve Yahuda O'nun kardeşleri değil mi? Kızkardeşlerinin hepsi aramızda yaşamıyor mu? O halde O'nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?" (Matta 13:55-56). Onlar iman etmedikleri için Rab orada pek fazla güç işlemedi (Matta 13:58).

İsa'nın bu dünyada olduğu süreçte insanlara vermek istediği imandı. O'nun ölüp dirildikten sonra öğrencilerinden istediği de imandı. Ama öğrenciler İsa'nın dirilişini görenlerin sözlerine inanmadılar. Dirilmiş olan İsa öğrencilerine görünüp onları imansızlıklarından ve yüreklerinin duyusuzluğundan ötürü azarladı (Markos 16:14).

Eski Antlaşma Kitabı'nda 'iman' kelimesi hemen hemen 16 kere kullanıldı. Tabii ki Eski Antlaşma Kitabı'nda iman kelimesinin yerinde 'itaat' yada 'buyruğu yerine getirmek' kullanıldı. Ama Eski Antlaşma Kitabı'ndan daha az sayfalı kitap olan Yeni Antlaşma Kitabı'nda 'iman' kelimesi hemen hemen 465 kere kullanıldı. Yeni Antlaşma Çağı'nda iman çok önemlidir. İman derken Tanrı'nın imanına sahip olmaktır. Markos 11:22'de "Tanrı`ya iman edin." dedi. Bu 'Tanrı'nın imanına sahip olun' demektir. İman derken insanın yüreğinden kaynaklanan değil Tanrı'nın imanına sahip olmaktır.

Yeremya 1:12 "Çünkü sözümü yerine getirmek için gözlemekteyim" dedi. Tanrı kendi düşünce ve imanı ile çalışandır. Biz eğer imanlıysak O'nun düşünce ve imanına sahip olmalıyız. Tanrı vaadini mutlaka yerine getirir. Malaki 3:6'da "Ben RAB`im, değişmem" diye söyledi, Mezmurlar 89:34 "Antlaşmamı bozmayacak, Ağzımdan çıkan sözü değiştirmeyeceğim." dedi, Çölde Sayım 23:19 "Tanrı insan değil ki, Yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmeyi mi?" dedi. Tanrı insan gibi değişmez. Söz verdikten sonra iptal etmez. Söyledikten sonra sorumluluğunu taşımayan insan gibi değildir. Birde engeller ve sorunlardan dolayı yapmak istediği işlerden vazgeçmez.

İsa Mesih'i tanımadan önce biz sadece inançla yaşıyorduk. Tabii ki bu dünyada yaşamak için inanç çok önemlidir. Ama biz İsa Mesih'in önüne çıktığımız zaman kendimizde olan inancımızı bırakmalıyız Tanrı'nın vahiy etmiş olduğu imanı alçakgönüllü bir şekilde kabul etmeliyiz.

İbraniler 11:3'te "Evrenin Tanrı'nın buyruğuyla yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden oluştuğunu iman sayesinde anlıyoruz." dedi. Yaratıcıyı tanımak imanın temelidir. Tanrı'da Tanrı'yla birlikte dünyayı yaratan Tanrı'nın Sözü beden alıp bu dünyaya geldi. O bir gün suyun üstünde yürüyerek öğrencilerine geldi. Bir insanın suyun üstünde yürümesi genel bilgi ve inançla imkansız bir olaydır. Petrus Yaratıcı eğer söylesse sorumluluğunu taşıyacağına inandığı için O'nun buyruğunu istedi. Luka 5:5'te Petrus "Efendimiz, bütün gece çabaladık, hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerine ağları atacağım" dedi. Balık tutmak için Petrus bir uzmandı. Hatta o gün bütün gece çabaladı ama hiçbir şey tutamadı. Ama İsa'nın sözüne itaat etti. Sonuçta öyle çok balık yakaladılar ki, her iki tekneyi balıkla doldurdular. Rab`bin ağzından çıkan söze inandığı zaman Rab sorumluluğunu taşıyarak sözünü yerine getirdi.

Romalılar 4:17 "Tanrı ölümlere yaşam veren, var olmayana buyruğuyla var eden Tanrı`dır" dedi. Tanrı'nın imanı insanların imanı ile farklıdır. İnsanın düşünce ve inançları Tanrı'nın yapmak istediği işlerine engel olmamalıdır. İsa "Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir"(Yuhanna 15:7) dedi. 'istediğimiz her şey verilecek' demiyor. 'sözlerim sizde kalırsa' diyor. Tanrı'nın sözü Tanrı'nın imanıdır, ve o Tanrı'nın vaadidir, cevabıdır. Dolayısıyla Tanrı'nın sözü varsa yanıtını almış bulunur. O yanıtı sahip olanlar sadece Tanrı'dan isteyebilir.

Tanrı'nın sözü olmadığı için insanlar güç alamıyorlar. Tanrı'nın sözü olmadığı için sıkıntılara galip gelmezler. Tanrı'nın sözü kutsalların içinde bulunduğu için cinler kovulurlar. İçinde Tanrı'nın sözü varsa o söze göre yaşadığı için düşmanların engellerine üstün gelebilir. Biz kendi inançlarımızı terk etmeliyiz. Tanrı'nın imanını yerine getirme işine kendimizi adamalıyız. İnançtan daha iyi olan Tanrısal imana sahip olalım.